

832 Ještě než vzpjal se první chrám

transpozice -2

1. Ješ - tě než vzpjal se prv - ní chrám nad vrchy té - to ze - mě,
 ješ - tě než po - koj ve - šel k nám a zvon se o - zval tem - ně,
 ty první za-slechlas ho-roucí Kristův hlas z úst kněze Me-to - dě - je.

2. Rozkvetlas náhle z pohanství

v převzácnou prvosenku
 pravého jara křesťanství,
 když ještě všude venku
 úpěla bledná zem v čekání dychtivém
 na kroky apoštolů.

4. Ty matko kněží vznešená,

ty víry šířitelko,
 co trpí kde, lék v tobě má,
 nešťastných těšitelko,
 soucitné srdce Čech, jež hledáš v bledných všech
 tvář zmučeného Krista.

6. V mírnosti své vždy nad jiné

nejstatečnější žena,
 bez kapky krve jediné
 oběti zadušená,
 by zhynul s tebou hlas, jež všude šířilas
 pro spásu lidu svého.

3. Jak svítíš slavně zářící

na kraji temných bájí,
 pěstounko, vnuku kněžíci
 a všem, kdo uznávají
 v něm pána statků svých, v úzkostech časů zlých
 veliká pomocnice.

5. Dobrota dávná, štípená

na jablň vzácných plodů,
 větvemi svými skloněná
 nad úděl svého rodu,
 ochraň nás, ať tvůj kraj rozkvetá v zemský ráj,
 v spanilost Václavovu.

7. S námi buď, svatá Ludmilo,

přímluvo naše jistá,
 všech srdcí věrných posilo,
 zvěstovatelko Krista!
 Tvůj život i tvůj skon kéž znějí nám jak zvon
 chval Božích každodenně.

2. Roz-kvetlas ná - hle z po-han-ství v převzácnou pr - vo - sen - ku

pra - vé-ho ja - ra křes-ťan-ství, když ješ-tě všu - de ven - ku

ú - pě-la běd-ná zem v če-ká-ní dy-chtivém na kroky a - po - što - lů.

3. Jak sví-tíš slav - ně zá - ří - cí na kra-ji tem-ných bá - jí,

pěs-tounko, vnu - ku kně - ži - ci a všem, kdo u - zná - va - jí

v něm pána sta-tků svých, v úzkostech ča - sů zlých ve - li-ká po-moc - ni - ce.

4. Ty mat-ko kně - ží vzne - še - ná, ty ví - ry ši - ři -

tel - ko, co tr - pí kde, lék v to - bě má,

neš - ťastných tě - ši - tel - ko, sou - cit-né srd - ce Čech,

jež hle-dáš v běd-ných všech tvář zmu-če - né - ho Kris - ta.

5. Dob - ro - to dáv - ná, ští - pe - ná na jab-loň vzác - ných

plo - dů, vět - ve - mi svý - mi sklo - ně - ná

nad ú - děl své - ho ro - du, o - chraň nás, ať tvůj kraj

roz - kvé - tá v zem - ský ráj, v spa - ni - lost Vá - cla - vo - vu.

6. V mír-nos-ti své vždy nad ji - né nej - statečněj - ší že - na,
 bez kapky kr - ve je - di - né o - bě-ti za - du - še - ná,
 by zhynul s te-bou hlas, jež všude ší - ři - las pro spásu li - du své - ho.

7. S ná-mi buď, sva - tá Lud - mi - lo, pří - mluvo na - še jis - tá,

všech srd - cí věr - ných po - si - lo, zvě - sto - va - tel - ko Kris - ta!

Tvůj život i tvůj skon kéž znějí nám jak zvon chval Božích kaž - do - den - ně.